

Ka metsade sees náme mõnni kord leppa ja pápklepu wóssad kuivaks kúlmetanud ollewad. Ómmeti ei olle kúlm sedda mitte teinud, waid páwa paistus.

Need puud, mis rohho aedas kašwawad, neist same keige selgmine arro. Kui meil Novembri, Ídulo ja Óári kuus 10 eht 20 kredi kúlma on, siis kúlmetab pu kúl kondiks; agga kui páike peale ei paista, siis tulleb werri jálle pu sisse, kui ilm ka pehmeks láhbhab, olgo se ka keige órnem pu suggo.

On meil Küünla ja Paasto kuul 5 eht 6, eht mõnni kord agga 2 kredi kúlma, kus pu-kásfud ártakúlmawad ja tulleb hommiko warra ákkiste soe páwa paiste pude peale, et jársko úlles súllawad, siis on nad surnud.

Se pu jálle, mis ühhe maea eht kórgé aea warjus seisab, kus hommikune páike peale ei paista, selle oksukedes jáwad terweks ja ei kúlma eggia kuivva ial árra.

Sedda náme ka kewwade kartuhwli wardest ja kaapsta taimedest, kui ó-kúlmad alles káiwad. On ó-kúlm neid walgeks ja kórwaks

kúlmetanud ja tulleb hommiko soe páike ákkiste nende peale, siis súllawad úlles ja jáwad muštaks. Kés agga enne páwa tóusmíst ommad kartuhwli warred ja taimed kúlma weega ülle kastab, siis ei já nemmad mitte muštaks, waid wessi weab kúlma wálja Nendasamma on ka luggu wiljapu, wóssudega. Kés neid júuaks iggal hommikul kúlma weega ülle kasta, kui nödrem eht fangem ó-kúlm on olnud, selle pudel ei kúlmaks mitte ühte wóssukest árra.

Minnu ommas aedas on mõnned órnemad suggo wilja puud ja nende seas ka úks du-nopu (Granatapfel) mis issegi ees Saksamaal ei kašwa, waid temma páris koddo on Hispaniama. Sedda semet sain ma ühhe kranat duna (Granatapfel) seest ja sedda óuna ühhe hukka läinud laeva pealt.

Nenda on mul jálle úks pápklepu (Wallnuß), mis ka heoste kašwab ja jubba Kura-maal ka peab kašwama; agga siin meie maal ei tahha kašwoda, seest et kúlm, eht páike temma órnemad kásfud árra kuivatab, ja siis suurt hoolt tahhab.